

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ГЛУХІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ГЛУХІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА»

ЗАТВЕРДЖЕНО
Педагогічною радою
Відокремленого структурного
підрозділу «Професійно-
педагогічний фаховий коледж
Глухівського національного
педагогічного університету
імені Олександра Довженка»
Протокол засідання № 3
від «29» жовтня 2025 р

ВВЕДЕНО В ДІЮ
Наказом директора
Відокремленого структурного
підрозділу «Професійно-
педагогічний фаховий коледж
Глухівського національного
педагогічного університету
імені Олександра Довженка»
№ 205 від 31 жовтня 2025
Ірина БОЯРИНОВА

ПОЛОЖЕННЯ
про запобігання і протидію насильству та жорстокому
поводженню з дітьми у Відокремленому структурному
підрозділі «Професійно-педагогічний фаховий коледж
Глухівського національного педагогічного університету
імені Олександра Довженка»

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Дане Положення регулює питання організації захисту дітей від різних форм насильства та жорстокого поводження у Відокремленому структурному підрозділі «Професійно-педагогічний фаховий коледж Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка» (далі Коледж). Положення розроблено на основі Законів України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про охорону дитинства», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)», «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання насильству та унеможливлення жорстокого поводження з дітьми»; постанов Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статті», від 01.06.2020 № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах», від 28.07.2021 № 775 «Про внесення змін до Порядку забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження», від 4 червня 2025 р. № 658 «Про затвердження Типової програми унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми»; наказів Міністерства освіти та науки України від 02.10.2018 № 1047 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо виявлення, реагування на випадки домашнього насильства і взаємодії педагогічних працівників із іншими органами та службами», від 28.12.2019 № 1646 «Про деякі питання реагування на випадки булінгу (цькування) та застосування заходів виховного впливу в закладах освіти».

2. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ

Безпечне освітнє середовище – сукупність умов у закладі освіти, що унеможливають заподіяння учасникам освітнього процесу фізичної, майнової та/або моральної шкоди, зокрема внаслідок недотримання вимог санітарних, протипожежних та/або будівельних норм і правил, законодавства щодо кібербезпеки, захисту персональних даних, безпечності та якості харчових продуктів та/або надання неякісних послуг з харчування, шляхом фізичного та/або психологічного насильства, експлуатації, дискримінації за будь-якою ознакою, приниження честі, гідності, ділової репутації (зокрема шляхом булінгу (цькування), поширення неправдивих відомостей тощо), пропаганди та/або агітації, у тому числі з використанням кіберпростору, а також унеможливають вживання на території та в приміщеннях закладу наркотичних засобів, психотропних речовин.

Насильство – це будь-які навмисні дії одної людини по відношенню до іншої, що порушують її конституційні права й свободи і наносять їй моральну шкоду, шкоду її фізичному чи психічному здоров'ю.

Домашнє насильство – діяння фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця

проживання або між родичами, між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають чи проживали однією сім'єю, але не перебувають чи не перебували у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає або проживала особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, а також погрози вчинення таких діянь.

Види насильств:

– економічне насильство – форма домашнього насильства, що включає умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів або можливості користуватися ними, залишення без догляду чи піклування, перешкоджання в отриманні необхідних послуг із лікування чи реабілітації, заборону працювати, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру;

– психологічне насильство – форма домашнього насильства, що включає словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали в постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили емоційну невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи;

– сексуальне насильство – форма домашнього насильства, що включає будь-які діяння сексуального характеру, вчинені стосовно повнолітньої особи без її згоди або стосовно дитини незалежно від її згоди, або в присутності дитини, примушування до акту сексуального характеру з третьою особою, а також інші правопорушення проти статевої свободи чи статевої недоторканості особи, у тому числі вчинені стосовно дитини або в її присутності;

– фізичне насильство – форма домашнього насильства, що включає ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, залишення в небезпеці, ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, заподіяння смерті, вчинення інших правопорушень насильницького характеру.

Булінг (цькування) – психологічне, фізичне, економічне чи сексуальне насильство, тобто будь-яке умисне діяння (дія або бездіяльність), у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що систематично вчиняється особою стосовно дитини, з якою вони є учасниками одного колективу, або дитиною стосовно іншого учасника одного колективу та яке порушує права, свободи, законні інтереси потерпілої особи та/або перешкоджає виконанню нею визначених законодавством обов'язків.

3. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ЩОДО ЗАХИСТУ ВІД РІЗНИХ ФОРМ НАСИЛЬСТВА ТА ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ДІТЬМИ У КОЛЕДЖІ

3.1. Забезпечити відкритий доступ до публічної інформації та документів, зокрема:

- Правила поведінки здобувачів освіти у Відокремленому структурному підрозділі «Професійно-педагогічний фаховий коледж Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка»;

- порядок подання та розгляду (з дотриманням конфіденційності) заяв та звернень про випадки домашнього насильства та булінгу (цькування);

- порядок реагування на доведені випадки булінгу (цькування) в Коледжі та відповідальність осіб, причетних до булінгу (цькування);

- контактну інформацію про уповноважену особу, про служби, до яких можна звернутися постраждалим;

- інформацію про проведення виховної роботи та інформаційно-просвітницьких заходів;

- цілодобові телефони довіри з питань допомоги жертвам насилля в Коледжі та сім'ї; Національної гарячої лінії з питань запобігання насильству, Національної дитячої «гарячої лінії», працівника ювенальної превенції територіального органу поліції.

Інформувати відповідні органи про випадки, або підозри щодо форм насильства та експлуатації.

Взаємодіяти з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання всіх видів насильства відповідно до чинного законодавства.

3.2. Директор Коледжу:

- сприяє створенню безпечного освітнього середовища в Коледжі, вільного від насильства та жорстокого поводження з дитиною;

- вводить у дію Положення про запобігання та протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми в Коледжі, забезпечує його оприлюднення, обов'язкове ознайомлення з ним працівників та здійснює контроль за його виконанням;

- розглядає усні та письмові заяви (скарги, повідомлення) про випадки насильства або жорстокого поводження з дитиною в Коледжі, протягом однієї доби з моменту надходження та в разі виявлення ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною невідкладно повідомляє про це батьків, інших законних представників дитини, а також письмово повідомляє уповноважений підрозділ органу Національної поліції України та службу у справах дітей;

- сприяє проходженню особами, які вчинили насильство або жорстоке поводження з дитиною, стали свідком або постраждали від насильства або жорстокого поводження, відповідної програми для таких осіб.

3.3. Соціально-психологічна служба Коледжу забезпечує:

- розроблення та виконання заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили насильство або жорстоке поводження з дитиною, стали свідком або постраждали від насильства або жорстокого поводження;

– реалізацію просвітницького напрямку всіх учасників освітнього процесу шляхом організації тематичних заходів, бесід-консультацій з метою формування навичок толерантної та ненасильницької поведінки, спілкування та взаємодії;

– розроблення нормативної документації відповідно до рекомендацій щодо виявлення та реагування на випадки жорстокого поводження з дітьми в умовах воєнного стану, розроблені Дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ) в Україні. Рекомендації додаються (див. додаток).

3.4. Працівники Коледжу у разі виявлення ознак насильства або жорстокого поводження з дитиною повинні:

– вжити невідкладних заходів для припинення насильства або жорстокого поводження з дитиною;

– повідомити директора Коледжу та принаймні одного з батьків або інших законних представників дитини, яка вчинила насильство або жорстоке поводження, та дитини, яка постраждала від насильства або жорстокого поводження про факти насильства або жорстокого поводження;

– за потреби надати домедичну допомогу, викликати бригаду екстренної (швидкої) допомоги та звернутися до органів Національної поліції, що виконують рішення та рекомендації комісії з розгляду випадків насильства та булінгу (цькування) у Коледжі.

4. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

4.1. Здобувачі освіти мають право на:

– якісні освітні послуги;

– індивідуальну освітню траєкторію, що реалізується, зокрема, через вільний вибір видів, форм і темпу здобуття освіти, навчальних дисциплін та рівня їх складності, методів і засобів навчання;

– інші необхідні умови для здобуття освіти, у тому числі для осіб з особливими освітніми потребами та із соціально незахищених верств населення;

– свободу творчої, спортивної, оздоровчої, культурної, просвітницької, наукової і науково-технічної діяльності тощо;

– особисту або через своїх законних представників участь у громадському самоврядуванні та управлінні Коледжем;

– безпечні та нешкідливі умови навчання і праці;

– повагу людської гідності;

– захист під час освітнього процесу від приниження честі та гідності, будь-яких форм насильства та експлуатації, булінгу (цькування), дискримінації за будь-якою ознакою, пропаганди та агітації, що завдають шкоди здоров'ю здобувачам освіти;

– отримання соціальних та психолого-педагогічних послуг як особа, яка постраждала від насильства та жорстокого поводження з дітьми, стала свідком або вчинила насильство або жорстоке поводження з дітьми.

4.2. Здобувачі освіти зобов'язані:

- поважати гідність, права, свободи та законні інтереси всіх учасників освітнього процесу, дотримуватися етичних норм;
- відповідально та дбайливо ставитися до власного здоров'я, здоров'я оточуючих, довкілля;
- дотримуватися установчих документів, правил внутрішнього розпорядку Коледжу;
- повідомляти адміністрацію Коледжу про факти насильства та жорстокого поводження з дітьми, свідком яких вони були особисто або про які отримали достовірну інформацію від інших осіб.

4.3. Працівники, які залучаються до освітнього процесу, мають право на:

- захист професійної честі і гідності;
- захист під час освітнього процесу від будь-яких форм насильства та експлуатації, дискримінації за будь-якою ознакою, від пропаганди та агітації, що завдають шкоди здоров'ю.

Зобов'язані:

- дотримуватися педагогічної етики;
- поважати гідність, права, свободи і законні інтереси всіх учасників освітнього процесу;
- настановленням і особистим прикладом утверджувати повагу до суспільної моралі та суспільних цінностей, зокрема правди, справедливості, патріотизму, гуманізму, толерантності, працелюбства;
- формувати в здобувачів освіти усвідомлення необхідності додержуватися Конституції та законів України;
- формувати в здобувачів освіти прагнення до взаєморозуміння, миру, злагоди між усіма народами, етнічними, національними, релігійними групами;
- захищати здобувачів освіти під час освітнього процесу від будь-яких форм насильства,
- запобігати приниженню честі та гідності, дискримінації за будь-якою ознакою, пропаганди та агітації, що завдають шкоди здоров'ю здобувачів освіти;
- запобігати вживанню здобувачами освіти та іншими особами на території Коледжу алкогольних напоїв, наркотичних засобів тощо;
- додержуватися установчих документів та правил внутрішнього розпорядку Коледжу,
- виконувати свої посадові обов'язки;
- повідомляти директора Коледжу про факти насильства або жорстокого поводження з дітьми, а також інших учасників освітнього процесу
- у разі вчинення жорстокого поводження з дитиною директором Коледжу – невідкладно повідомити про це Міністерство освіти і науки України та/або ректора Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка.

4.4. Батьки або інші законні представники здобувачів освіти мають право на:

- отримувати інформацію про діяльність Коледжу, у тому числі – щодо надання соціальних та психолого-педагогічних послуг особам, які постраждали від насильства або жорстокого поводження з дитиною;

- про результати навчання власної дитини – здобувача освіти й результати оцінювання якості освіти в Коледжі та його освітньої діяльності;

- подавати директору Коледжу (у разі вчинення жорстокого поводження з дитиною директором Коледжу – Міністерству освіти і науки України та/або в ректору Глухівського НПУ ім. О. Довженка) усні та письмові заяви (скарги, повідомлення) про випадки насильства або жорстокого поводження з дитиною, а також стосовно інших учасників освітнього процесу;

- вимагати невідкладного (протягом однієї доби з моменту надходження) реагування на такі випадки;

- отримувати інформацію щодо порядку та умов проходження їхньою дитиною, яка постраждала від насильства або жорстокого поводження, відповідних програм для таких осіб.

Зобов'язані:

- виховувати у дітей повагу до гідності, прав, свобод і законних інтересів людини, законів та етичних норм, відповідальне ставлення до власного здоров'я, здоров'я оточуючих і довкілля;

- поважати гідність, права, свободи і законні інтереси дитини та інших учасників освітнього процесу;

- дбати про фізичне і психічне здоров'я дитини, сприяти розвитку її здібностей, формувати навички здорового способу життя;

- формувати у дитини культуру діалогу, культуру життя у взаєморозумінні, мирі та злагоді між усіма народами, етнічними, національними, релігійними групами, представниками різних політичних і релігійних поглядів та культурних традицій, різного соціального походження, сімейного та майнового стану;

- настановленням і особистим прикладом утверджувати повагу до суспільної моралі та суспільних цінностей, зокрема правди, справедливості, патріотизму, гуманізму, толерантності, працелюбства.

5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ ПРИЧЕТНИХ ДО БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ)

51. Відповідальність за булінг (цькування) встановлена статтею 173 п. 4 Кодексу України про адміністративні правопорушення такого змісту:

- Булінг (цькування) – тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

- Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, – тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот

неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

– Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене малолітніми або неповнолітніми особами віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, – тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

– Діяння, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене малолітньою або неповнолітньою особою віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, – тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

5.2. Неповідомлення директором Коледжу уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України про випадки булінгу (цькування) учасника освітнього процесу – тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням до двадцяти процентів заробітку.

6. ВЗАЄМОДІЯ КОЛЕДЖУ З УСТАНОВАМИ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ЗАХИСТУ ВІД РІЗНИХ ФОРМ НАСИЛЬСТВА ТА ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

6.1. Налагодження співпраці із службою у справах дітей, центром соціальних служб сім'ї, дітей та молоді, представниками правоохоронних органів, громадських інституцій.

6.2. Розроблення спільних планів роботи з проведення превентивних інформаційно-просвітницьких заходів з усіма учасниками освітнього процесу з питань запобігання та протидії насильству та жорсткому поведженню з дітьми.

6.3. Участь представників інших установ у професійному інформуванні усіх учасників освітнього процесу щодо запобіганню насильству жорсткому поведженню з дітьми.

РЕКОМЕНДАЦІЇ**щодо виявлення та реагування на випадки жорстокого поводження з дітьми в умовах воєнного стану**
(розроблені Дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ) в Україні)

В умовах воєнного стану в Україні, масової евакуації та переміщення дітей, сімей з дітьми з населених пунктів, де ведуться активні бойові дії, значно зростає загроза життю та здоров'ю дітей, а також ризик вчинення різних форм жорстокого поводження з ними, адміністративних чи кримінальних правопорушень по відношенню до дітей.

Механізм взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування щодо виявлення дітей, які постраждали від жорстокого поводження, розгляду повідомлень про таких дітей, забезпечення їхньої безпеки та надання необхідної допомоги визначено Порядком забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 01.06.2020 № 585 (далі – Порядок № 585).

У Порядку № 585 термін «жорстоке поводження з дитиною» розглядається як будь-які форми фізичного, психологічного, сексуального або економічного насильства над дитиною, зокрема, домашнього насильства, а також будь-які незаконні угоди стосовно дитини, зокрема, вербування, переміщення, переховування, передача або одержання дитини, вчинені з метою її експлуатації з використанням обману, шантажу чи уразливого стану дитини.

Жорстоке поводження з дитиною може проявлятися у тому числі будь-якою формою рабства, продажем дитини та торгівлею дітьми, борговою залежністю, примусовою працею, вербуванням дітей для використання їх у збройних конфліктах, вчиненням сексуального насильства стосовно дитини.

Найчастіше відносно дітей можуть вчинятися адміністративні правопорушення, пов'язані з домашнім насильством (стаття 1732 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), вживанням тютюнових та алкогольних виробів дітьми (статті 156, 1751, 178, 180, 1801 КУпАП), невиконанням батьками або особами, які їх замінюють обов'язків щодо виховання дітей (стаття 184 КУпАП), порушенням порядку або строків подання інформації про дітей-сиріт і дітей, які залишилися без опіки (піклування) батьків (стаття 1842 КУпАП).

Щодо кримінальних правопорушень відносно дітей слід зазначити, що у воєнний час найбільшими ризиками є вчинення злочинів проти життя та здоров'я дитини (статті 115, 122, 125, 126, 127 Кримінального кодексу України (далі – ККУ) статевої свободи та статевої недоторканості (статті 152, 153, 155, 156, 1561 ККУ), залишенням у небезпеці та ненаданням допомоги дитині (статті 135, 136 ККУ), незаконного позбавлення волі або викрадення дитини (стаття 146 ККУ), насильницького зникнення дитини (стаття 1461),

торгівлі дітьми (стаття 149 ККУ), експлуатації дітей (стаття 150 ККУ), втягнення дітей у протиправну діяльність (стаття 304 ККУ).

Варто знати та пам'ятати, що відповідно до КУпАП та ККУ вчинення адміністративних та кримінальних правопорушень під час війни містять ознаки обтяжуючих обставин. Зокрема, відповідно до пункту 5 частини першої статті 35 КУпАП обставинами, що обтяжують відповідальність за адміністративне правопорушення, визнаються «вчинення правопорушення в умовах стихійного лиха або за інших надзвичайних обставин».

Надзвичайними обставинами є, зокрема, військові дії, масові безлади, диверсія, ембарго, пожежі, паводку чи інші стихійні лиха, вибухи, дії чи бездіяльність державних органів, страйки, технічні перешкоди, що виникли внаслідок відмови та збоїв, несправностей систем електропостачання, зв'язку, комунікацій, обладнання, програмного забезпечення.

Слід зазначити, що в період воєнного стану існують ризики посилення конфліктів у сім'ях, зокрема, через емоційне напруження, економічні негаразди, що може спричинити залишення дітьми домівок та дитячу бездоглядність.

Також Порядок № 585 визначає термін «загроза життю або здоров'ю дитини» – обставини, що можуть призвести чи призвели до тяжких наслідків для життя, стану здоров'я та розвитку дитини, зокрема, тяжкої, у тому числі невиліковної хвороби, тілесних ушкоджень або заподіяння шкоди нормальному фізичному, психічному розвитку дитини, у зв'язку з чим вона потребує допомоги.

Обставини, що можуть становити загрозу життю або здоров'ю дитини, встановлюються за результатами проведення оцінки рівня її безпеки, про що складається відповідний акт згідно з додатком 10 до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.09.2008 № 866 (далі – Порядок № 866).

В умовах воєнного стану оцінка рівня безпеки дитини проводиться обов'язково у разі надходження повідомлення про дитину, яка перебуває у складних життєвих обставинах внаслідок жорстокого поводження з нею або наявності загрози її життю чи здоров'ю, службою у справах дітей разом з підрозділом органу Національної поліції, фахівцем із соціальної роботи або іншим надавачем соціальних послуг (у разі можливості їх залучення) протягом однієї доби.

В умовах воєнного стану вкрай важливим є налагодження оперативної взаємодії між суб'єктами, уповноваженими виявляти дітей, життю чи здоров'ю яких загрожує небезпека, зокрема, це: органи Національної поліції, територіальні органи ДСНС та підпорядковані їм підрозділи, фахівці із соціальної роботи / надавачі соціальних послуг, заклади охорони здоров'я, соціального захисту населення, спеціалізовані служби підтримки осіб, постраждалих від домашнього насильства (передусім мобільні бригади соціально-психологічної допомоги, спеціальні гарячі лінії та телефони довіри), неурядові та благодійні організації тощо (далі – суб'єкти). У зв'язку

з вищезазначеним вважається доцільним створити та забезпечити функціонування координаційних центрів / штабів із забезпечення соціального захисту дітей, на різних рівнях військових адміністрацій та за участі представників зазначених вище суб'єктів. Координацію діяльності щодо виявлення та захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі внаслідок загрози їхньому життю чи здоров'ю, жорстокого поводження здійснюють служби у справах дітей виконавчих органів міських, районних у містах (у разі утворення), сільських, селищних рад (далі – служби у справах дітей).

Особливо важливими складовими взаємодії цих суб'єктів є: невідкладне інформування протягом доби про випадки жорстокого поводження з дітьми, виявлення дітей, які залишилися без батьківського піклування; спільні невідкладні виїзди з метою перевірки звернень та повідомлень про жорстоке поводження з дітьми, перебування дітей у ситуації небезпеки, загрози життю та здоров'ю; проведення оцінки рівня безпеки дитини з метою екстреного реагування у разі загрози життю та здоров'ю дитини.

Для оперативного реагування на повідомлення про випадки жорстокого поводження з дитиною або ймовірну загрозу її життю чи здоров'ю працівники всіх суб'єктів в регіоні / територіальній громаді мають бути поінформовані про контакти (телефони, гарячі лінії, електронні ресурси тощо), за якими необхідно повідомляти про дітей, які опинилися в небезпеці або зазнали жорстокого поводження. Контактні номери телефонів місцевих служб у справах дітей та інших суб'єктів обов'язково необхідно довести до відома місцевого населення, переміщених громадян та заінтересованих суб'єктів органів влади.

Суб'єкти, юридичні та фізичні особи, яким стало відомо про дитину, яка перебуває в складних життєвих обставинах внаслідок жорстокого поводження з нею або наявності загрози її життю чи здоров'ю, зобов'язані:

– у разі потреби надати дитині домедичну допомогу, викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання дитині екстреної медичної допомоги; невідкладно повідомити про таку дитину (телефоном або засобами електронної комунікації) органам Національної поліції (для вжиття заходів щодо припинення протиправних дій стосовно дитини) та службі у справах дітей за місцем виявлення та перебування дитини;

– за наявності загрози життю чи здоров'ю у зв'язку з техногенними аваріями та іншими надзвичайними ситуаціями або загрозою їх виникнення (пожежа, пошкодження / руйнування будівлі тощо), – невідкладно повідомити підрозділ територіального органу ДСНС.

Важливим є інформування дітей про можливість особисто звернутися до відповідних суб'єктів та органів у разі порушення прав дитини, жорстокого поводження з нею, зокрема, домашнього насильства. Таке інформування може бути забезпечено шляхом надання відповідної інформації та контактів таких суб'єктів педагогами закладів освіти під час

навчального процесу (у тому числі дистанційного навчання), в учнівських групах і спільнотах, розміщення інформації в соціальних мережах, на веб-сайтах державних органів, громадських організацій тощо.

З інформацією про загрозу життю чи здоров'ю дітей, вчинення правопорушень стосовно дітей також можна звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, закладів освіти, охорони здоров'я, соціального захисту населення, центрів соціальних служб/ інших надавачів послуг, фахівців із соціальної роботи, спеціалізованих установ з надання безоплатної первинної правової допомоги, центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги, бюро правової допомоги, органів прокуратури, уповноважених органів з питань пробації, спеціалізованих служб підтримки осіб, постраждалих від домашнього насильства та насильства за ознакою статі.

Повідомляти про випадки вчинення правопорушень до поліції і надалі можна за номером 102.

Крім цього функціонує єдиний номер українських екстрених служб 112.

Додаткові номери екстрених служб в Україні:

101 – служба порятунку, рятувальники;

103 – швидка медична допомога;

104 – газова служба.

Урядовий контактний центр (консультації з питань протидії торгівлі людьми, запобігання та протидія домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей – 1547.

Отримати консультації та психологічну підтримку можна також за телефонами:

– Національна гаряча лінія для дітей та молоді (консультування дітей та молоді щодо проблем в особистих стосунках, непорозумінь з батьками, насильства чи жорсткого поводження, консультації психолога, юриста та соціальних працівників щодо випадків порушення прав дитини) – 0 800 500 225 (з мобільного або стаціонарного телефону) або 116 111 (з мобільного);

– Національна гаряча лінія з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації – 0 800 500 335 (з мобільного або стаціонарного телефону) або 116 123 (з мобільного).

За ініціативою Офісу Президента України, спільно з Представництвом Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні та Міністерством соціальної політики України створено чат-бот у мережі Telegram «Дитина не сама» (@dytyna_ne_sama_bot), який допомагає дітям у складних ситуаціях під час воєнного стану.

У разі виявлення (підтвердження) фактів загрози життю чи здоров'ю дитини вона може бути негайно направлена до закладу охорони здоров'я для проведення та документування результатів медичного обстеження дитини у порядку, затвердженому МОЗ, проведення судово-медичної експертизи (в разі потреби), надання необхідної медичної допомоги, в тому числі лікування

в стаціонарних умовах, або тимчасово влаштована відповідно до пунктів 31, 78 Порядку № 866, зокрема, в сім'ю родичів, знайомих, сім'ю патронатного вихователя.

Якщо внаслідок вчинення домашнього насильства дитина постраждала разом з одним із батьків, іншим її законним представником, вона може бути влаштована разом з ним до притулку для осіб, які постраждали від домашнього насильства та / або насильства за ознакою статі, центру соціально-психологічної допомоги або іншого закладу, який надає соціальну послугу притулку.

Звертаємо увагу, що важливим питанням під час воєнного стану є фіксація, збір, збереження та передача до компетентних правоохоронних органів доказів про вчинення адміністративних чи кримінальних правопорушень стосовно дитини, зокрема, негайне повідомлення / інформування про такі випадки з подальшою передачею доказів, у тому числі у разі евакуації з території, де відбуваються бойові дії.

Для збереження інформації потрібно: встановити свідків обставин події, записати їх контакти, максимально зібрати докази (фото, відео) і передати працівникам поліції чи представникам інших правоохоронних органів, намагатися виписати деталі побаченого, щоб пізніше, під час стресових чи тривожних ситуацій, цінна для правоохоронців та досудового розслідування інформація не забулася чи загубилася.

ТИПОВА ФОРМА

первинного повідомлення про підозру
на випадок насильства щодо дитини

у Відокремленому структурному підрозділі «Професійно-педагогічний
фаховий коледж Глухівського національного педагогічного університету
імені Олександра Довженка»

Дата події або виявлення: _____ 20__ р.

Інформація про дитину:

прізвище _____

ім'я _____

по батькові (за наявності): _____

вік дитини: _____

соціальний статус (за потреби):

- дитина з інвалідністю;
- дитина-сирота;
- дитина, позбавлена батьківського піклування;
- інше: _____.

2. Інформація про особу, яка повідомляє:

прізвище _____

ім'я _____

по батькові (за наявності): _____

найменування посади: _____

контактний номер телефону: _____.

Опис ситуації: _____

(зазначити максимально докладно, що сталося, коли, де, хто був присутній)

_____
_____

3. Інформація про ознаки насильства / поведінку дитини:

- тілесні ушкодження;
- страх, уникання контакту;
- розповіді про образи / тиск;
- інше: _____.

4. Інформація про вжиті заходи (на момент заповнення):

- поінформовано відповідальну особу закладу;
- поінформовано батьків / інших законних представників;
- поінформовано службу у справах дітей;
- поінформовано уповноважений підрозділ органів Національної поліції;

• інше: _____.

(підпис особи, яка заповнює
первинне повідомлення)

_____
(дата)

ТИПОВА ФОРМА

реєстрації внутрішнього інциденту (журналу безпеки)
у Відокремленому структурному підрозділі «Професійно-педагогічний фаховий коледж Г лухівського
національного педагогічного університету імені Олександра Довженка»

№	Інформація про спосіб отримання повідомлення про підозру на випадок насильства щодо дитини (звернення (повідомлення): усне/письмове)	Прізвище, ім'я дитини	Тип ситуації*	Заходи реагування	Результат**	Підпис відповідальної особи

*Зазначається факт про фізичне/психологічне насильство/булінг/спробу втечі/інше.

**Зазначається, чи поінформовано органи, надано допомогу, припинено контакт тощо.

ТИПОВА АНКЕТА

анонімного опитування для здобувачів освіти

у Відокремленому структурному підрозділі «Професійно-педагогічний фаховий коледж Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка»

1. Чи почувався (почувалася) ти в безпеці під час перебування у закладі?

- так, завжди;
- інколи;
- ні.

2. Як до тебе ставилися дорослі?

- з повагою;
- байдуже;
- іноді грубо або несправедливо.

3. Чи були випадки, коли хтось із працівників (закладу освіти, культури, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури і спорту, оздоровлення та відпочинку, молодіжних центрів, дитячих та молодіжних громадських об'єднань, інших громадських об'єднань, що є суб'єктами молодіжної роботи, які контактують з дітьми), інших залучених фахівців або дітей тебе лякав, ображав або погрожував?

- так;
- ні.

4. Чи знаєш ти, до кого можна звернутися за допомогою?

- так;
- ні.

5. Що б ти хотів (хотіла) покращити для того, щоб було безпечніше?
(відкрите поле)

---

* Анкета заповнюється здобувачами освіти у доступному форматі.